

CHLAPCI Z PAVLOVSKEJ ULICE

S3
T4
L2



Toto je štvrtá časť príbehu. Prečítajte si to, potom ... Vytvorte to !

Hektor

Popoludní o pol tretej ešte nikoho nebolo na grunde. Pred kolibou bol na zemi konký pokrovec a na ňom sladko spal Jano. Jano vždy spával vo dne, lebo v noci blúdil medzi hromadami dreva alebo sedel hore v jednej pevnosti a díval sa na mesiac. Par ná píla hučala, malý čierny komín prskal snehobiele parné obláčky a drobné drevo sypalo sa do veľkého voza.

Niekoľko minút po pol tretej zašgali dvercia Pavlovskej ulice a vstúpil nimi Nemeček. Vytiahol z vrecka veľký kus chleba, obzerá sa a keď videl, že ešte nikoho tu niet, ticho začal žuvať kôrku chleba. Prv však opatrne zavrel dvere, lebo najdôležitejším zákonom grundu bol, že kto vstúpi, je povinný za sebou dvere zavrieť. Kto to zanedbal, toho hradné väzenie neminulo. Vôbec vojenská disciplína bola veľmi tuhá.

Nemeček si sadol na kameň, jedol kôrku chleba a čakal ostatných. Zdalo sa, že dnes bude grund veľmi zaujímavý. Viselo vo vzduchu, že dnes sa stanú veľké veci. A prečo to aj tajiť? Nemeček bol v tej chvíli veľmi hrdí na to, že aj on je členom grundu, chýrečnej to spoločnosti chlapcov z Pavlovskej ulice. Žurval chvíľku chlieb a potom v núde pustil sa na prechádzku ku hromadám dreva. Motal se v uličkách a razom stretol Janovho veľkého čierneho psa.

– Hektor! – zavolať naň priateľsky, ale Hektor vôbec nemal vôle jeho pozdravenie opätovať. Bežne pokýval chvostom, čo u psov asi toľko znamená, ako keď sa my v náhlosti dotkneme klobúka. Potom cválal ďalej a zlostne brechal. Belavý Nemeček však utekal za ním. Hektor pod jednou hromadou dreva zastal a brechal horlive do nej. Táto hromada dreva bola jedna z tých, na ktoré chlapci vystavili pevnosť. Hore navrchu hromady bola zo štiepov ochranná stena a na tenkej paličke viala malá červeno-zelená zástava.



Zapíšte si najdôležitejšie informácie z textu!

*Poznámka môže byť:
pojmová mapa
tabuľka
kresba atď.*



Toto je štvrtá časť príbehu. Prečítajte si to, potom ... Vytvorte to !

Peš skákal okolo pevnosti a brechal bez prestania.

– Čo to môže byť? – spytoval sa belohlávkov psa, lebo bol so psom v dobrom priateľstve. Hádam preto, lebo okrem neho Hektor bol jediným obyčajným vojakom v armáde.

Pozrel hore na pevnosť. Nevidel hore nikoho, ale cítil, že niekto chodí medzi siahovicami sem a tam. Pohl sa teda a vyškrabal sa po vyčnievajúcich koncoch. Bol na polceste, keď čisto a jasne počul, že niekto prekladá štiepy. Začalo mu srdce klopať a teraz by sa bol chcel vrátiť. Keď však pozrel dolu a zazrel Hektora, zas sa osmelil.

– Neboj sa Nemeček! – hovoril sebe a opatrne sa škrabal ďalej. Pri každom stupni sa znovu posmeľoval. Jednostajne si hovoril:

– Neboj sa, Nemeček! Neboj sa Nemeček!

A dostal sa hore navrch hromady. Tam ešte posledný raz povedal „neboj sa, Nemeček!“, keď chcel prekročiť nízku stenu pevnosti, ale v strachu v povetrí mu ostala noha, ktorou chcel stúpiť.

– Ježiš! – skríkol.

– A ozlomkrky škrabal sa naspäť dolu po stupňoch. Keď si šiel na zem, hlasne mu bilo srdce. Pozrel hore na pevnosť. Pri zástave, pravou nohou na stene pevnosti stál Áč Ferko, strašný Áč Ferko, nepriateľ ich všetkých, vodca chlapcov z botanickej záhrady. Jeho širokou červenou košeľou povieval vietor, a on sa posmešne usmieval. Ticho hovoril dolu chlapčekom:

– Neboj sa Nemeček

Ale Nemeček sa už vtedy bál, ba bežal. Čierny pes bežal za ním a spolu sa krútili medzi hromadami dreva, nazad ku grundu. Na krídlach vetra letelo za nimi posmešné volanie Ferka Áča:

– Neboj sa Nemeček!

Ale keď sa od grundu obzrel, nebola už navrchu červenej košele Ferka Áča. Ale aj zástava chýbala z pevnosti.



Zapište si najdôležitejšie informácie z textu!

Poznámka môže byť:

pojmová mapa

tabuľka

kresba atď.

CHLAPCI Z PAVLOVSKEJ ULICE

S3
T4
L2



Toto je štvrtá časť príbehu. Prečítajte si to, potom ... Vytvorte to !

Červeno – zelenú zástavku, ktorú ušila sestra Čeleho, vzal so sebou. Zmizol medzi hromadami dreva. Hádám vyšiel Mariánskou ulicou, od parnej píly, ale aj to je možné, že sa niekde skryl so svojimi priateľmi Pástorovcami.

A pri myšlienke, že aj Pástorovci sú tu, prešiel mu po chrbte mráz. On už vedel, čo je to s Pástorovcami sa stretnúť. Ale Ferka Áča teraz videl prvý raz zblízka. Veľmi sa ho zľakol, ale úprimne rečeno, páčil sa mu tento chlapec. Bol to pekný, plecnatý ohorený chlapec a slušla mu šikorká červená košela. To dodávalo jeho zjavu istej bojovnosti. Vyzeral ako „Garibaldi“ v tej červenej košeli. Tí z botanickej záhrady všetci nosili červenú košelu, lebo každý napodobňoval Ferka Áča.

Druhá kapitola



Zapíšte si najdôležitejšie informácie z textu!

Poznámka môže byť:

pojmová mapa

tabuľka

kresba atď.